

ТРУДОВА СЕДМИЦА.

Единъ пролѣтенъ день напраздно стояха и чакаха въ торбичкитѣ и чантичкитѣ учебници, тетрадки, моливи и перодрѣжки, да дойдатъ тѣхнитѣ малки господари и да ги понесатъ пакъ къмъ училище.

Както всѣка друга сутринъ, дѣцата пакъ се запжтиха за школото, но сега никой не носѣше учебници. Вмѣсто тѣхъ, едни ученици бѣха нарамили лопати, други мотики, трети кирки, а най-малкитѣ носѣха праздни кошнички или торбички.

Тая сутринъ звѣнецътъ би много по-продължително и нѣкакъ по-весело, но никой не влѣзе въ класъ и учителитѣ не се заловиха да прѣподаватъ уроци. Дѣцата се натрупаха изъ училищния дворъ около своитѣ учители и се надигаха на прѣсти, за да ги виждатъ по-добрѣ и да чуютъ, що имъ приказватъ. Послѣ пакъ се прѣснаха и весело зашумѣха.

Момиченца съ бѣли забрадки и прѣстилчици се запретнаха да изтриватъ прозорцитѣ и училищната покжщнина. Други се заловиха да миятъ подоветѣ на стайтѣ, а трети носѣха съ кофи вода.

Най-голѣмитѣ ученици започнаха да разкопаватъ частъ отъ двора за училищна градина. Слѣдъ тѣхъ вървѣха и ситнѣха буцитѣ съ кирки по-малки дѣца. Най-малкитѣ пѣкъ събираха изъ прѣстѣта